

תפ (ראשון לציון) 25350-01-24 - מדינת ישראל נ' מור יהוד

ת"פ (ראשון-לציון) 25350-01-24 - מדינת ישראל נ' מור יהודשלום ראשון-לציון

ת"פ (ראשון-לציון) 25350-01-24

מדינת ישראל

נגד

מור יהוד

בית משפט השלום בראשון-לציון

[27.10.2025]

כבוד השופט אבי וסטרמן

ב"כ המאשימה, עו"ד רעות זוסמן

ב"כ הנאשמת, עו"ד אבי אלפסי

גזר דין

תמצית הכרעת הדין

1. הנאשמת הורשעה, לאחר שמיעת הוכחות, בעבירות של נטילת או החזקת רכיב חיוני באמצעי תשלום שלא בהסכמת המשלם בכוונה להשתמש בו או לאפשר לאחר להשתמש בו - לפי סעיף 40(ב)(1) לחוק שירותי תשלום, ושימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום או מסירתו לאחר, בידיעה שהוא עלול להשתמש בו, בכוונה להונות - לפי סעיף 40(ב)(2) לחוק האמור.

בין הנאשמת לבין מר יצחק עודד (להלן: המתלונן), יליד 1951, היכרות מוקדמת בת מספר שנים. המתלונן מסר לידי הנאשמת את כרטיס האשראי שברשותו וזאת על מנת לסייע לו בביצוע תשלום; הנאשמת שמרה את פרטי הכרטיס וביצעה באמצעותם רכישות עבור עצמה בבתי עסק שונים. במסגרת הכרעת הדין נקבע כי הנאשמת היתה מודעת לעובדה כי היא מחזיקה ועושה שימוש בפרטי כרטיס האשראי של המתלונן, וכי השימוש בהם נעשה בכוונה להונות. בהכרעת הדין נקבע כי היקף העסקאות אשר ביצעה הנאשמת באמצעות פרטי כרטיס האשראי של המתלונן עמד לכל הפחות על סך של כ- 27,500 ₪, ומדובר בעשרות עסקאות אשר בוצעו בין החודשים יוני 2021 למאי 2023. ראיות לעונש

2. מטעם ההגנה הוגשו מסמכים רפואיים ואחרים הנוגעים לילדיה של הנאשמת (סומנו טל/3-1) אשר תוכנם לא יפורט מחמת צנעת הפרט; כמו כן, הוגש מכתב פיטורין של הנאשמת מחודש אפריל 2025 עקב שינויים ארגוניים במקום העבודה (טל/4), ושערוך ריכוז יתרות בחשבון הבנק של הנאשמת ובן זוגה לשעבר (טל/5). טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה טענה כי במעשיה פגעה הנאשמת בזכות המתלונן לשמירה על רכושו ותחושת הביטחון שלו. הנאשמת ביצעה מעשי הונאה כלפי קשיש אשר סמך עליה כי תעזור לו, והעבירה התגלתה על ידי עובדת רווחה אשר סייעה למתלונן. עוד עמדה המאשימה על כך שהרכישות שבוצעו על ידי הנאשמת באמצעות פרטי כרטיס האשראי של המתלונן הן בגדר מותרות, ולא נועדו לצרכים בסיסיים; מנגד, חי המתלונן בצמצום רב. כן נטען כי המתלונן לא פוצה על ידי חברת האשראי. תוך שהפנתה לפסיקה, עתרה המאשימה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 9 חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר. בהתייחס לגזירת העונש בתוך המתחם נטען כי הנאשמת אינה זכאית להקלה לה זכאי מי שהודה וחסך בזמן שיפוטי, בשים לב למורכבות שהיתה כרוכה בעדותו של המתלונן. עם זאת, לנוכח נסיבותיה האישיות של הנאשמת - היותה אם חד הורית המגדלת את ילדיה, טענה המאשימה לענישה של 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וכן למאסר על תנאי, קנס ופיצוי גבוה למתלונן.

4. ב"כ הנאשמת טען כי ניהול התיק לא היה לשווא, וזאת על רקע הצמצום הניכר בהיקף העבירות לעומת הנטען בכתב האישום. בהקשר זה נטען עוד כי יש לתת משקל משמעותי להתנהלות רשויות אכיפת החוק, שיקול שהינו רלוונטי לפי תיקון 113 לחוק העונשין, וזאת לנוכח פעולות חקירה ותביעה שלא בוצעו באופן שהכביד על בית המשפט ועל ההגנה, וכן מדובר בפעולות אשר היו יכולות לייתר את ניהול המשפט. תוך שהפנה לפסיקה, ביקש ב"כ הנאשמת להסתפק במאסר על תנאי ובפיצוי מינימלי, או לחילופין, רק ככל שימצא בית המשפט כי אין די בענישה כאמור, להטיל על הנאשמת של"צ ולכלל היותר חודשיים עבודות שירות. כן ציין כי מדובר בנאשמת נעדרת עבר פלילי אשר עצם ניהול המשפט והרשעתה היו בעלי אפקט מרתיע מאד עבודה. הנאשמת מצויה בהליכי גירושין ומגדלת לבדה שלושה ילדים קטנים אשר ב"כ הנאשמת עמד על נסיבותיהם של שניים מהם שלא תפורטנה מטעמי צנעת הפרט; כמו כן הנאשמת פוטרה מעבודתה ונושאת בחובות כספיים, ומתנהל נגדה הליך אזרחי בפרשה.

5. הנאשמת, בדבריה לעונש, ציינה כי אינה עובדת והיא נעדרת הכנסה כלכלית כלשהי, ומצבה המשפחתי והכלכלי קטסטרופלי; על רקע כל אלה ביקשה את התחשבות בית המשפט, וכן כי אם יוטל עליה קנס הוא יפרס לתשלומים, אחרת תתמוטט.

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

6. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית בהתאם לעקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין)).
7. משך כשנתיים עשתה הנאשמת שימוש בפרטי כרטיס האשראי של המתלון, אדם מבוגר יליד שנת 1951, וזאת לאחר שהעביר לה את הכרטיס על מנת שתסייע לו בביצוע תשלום. באופן זה ביצעה הנאשמת עשרות רכישות בהיקף כולל העומד על כ- 27,500 ₪ לכל הפחות.
8. מעבר לפגיעה הכללית בערך המוגן של שמירה על תקינות חיי המסחר ושגרת השימוש באמצעי תשלום, הנגזרת מעבירות הונאה באמצעות כרטיסי חיוב (ר' רע"פ 10786/04 מדינת ישראל נ' אביעד (3.4.06)), הרי שבתיק זה בולטת הפגיעה הקונקרטית של הנאשמת במתלון - ברכושו ובתחושת הבטחון שלו כמי שיכול לנהל את ענייניו, לתת אמון בסובבים אותו, ולהגן על קניינו.
- על הנזק הייחודי הנגרם כתוצאה מעבירות המבוצעות כלפי אוכלוסיה מבוגרת עמד בית המשפט העליון בע"פ 1334/08 ללוש נ' מדינת ישראל (3.9.08):
- "העבירות בוצעו לא בכדי כלפי קשישים בלבד. המערער ידע כי כלפי אוכלוסיה חלשה זו לא יאלץ להשתמש באלימות אשר עלולה להביא לתפיסתו ולכישלון המזימה, וזאת מאחר שניתן לנצל את חולשתם, תמימותם וקשייתם של הקשישים לצורך השגת כרטיסי האשראי ומספריהם הסודיים במרמה, בתחבולות ובהתחזות. הנזק לאוכלוסיה זו אף הוא גדול יותר. גם כאשר לא נגרם נזק פיזי נגרמת לקשיש, מעבר לפגיעה הכלכלית, פגיעה באמונו ובביטחונו, פגיעה אשר קשה לרפא" (פסקה 7, ההדגשה אינה במקור).
9. עיון בפסיקה מעלה כי בעבירות דומות נקבעו בדרך כלל מתחמי ענישה הנעים בין עונשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות לבין עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח; זאת, בין היתר בהתאם למספר נפגעי העבירה, היקפן הכספי של העבירות ומשך ביצוען, וכן מכלול נסיבות העניין - לקולא ולחומרא:
- א. ת"פ (ב"ש) 4005-08-21 מדינת ישראל נ' אלבדור (17.7.23) - אליו הפנתה המאשימה. הנאשם עבד בחנות נוחות; ב- 22 הזדמנויות שונות הניח את הטלפון הנייד שלו על הדלפק סמוך לקופה כשהמצלמה דולקת וצילם את כרטיסי האשראי של לקוחות החנות, השתמש בפרטיהם וביצע 163 עסקאות בהן רכש משחקים בסכום כולל של 6,581 ₪, מהן אושרו עסקאות בסך כולל 4,155 ₪. הנאשם הורשע על פי הודאתו. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם עונש המצוי בתחתית המתחם.

- ב. ת"פ (רמלה) 27284-10-18 מדינת ישראל נ' מרום (22.6.21) - אליו הפנתה המאשימה. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה, בכך שבעת שהועסקה בעבודות ניקיון בביתה של המתלוננת, צילמה את כרטיסי האשראי של המתלוננת, נטלה את פרטיה, וביצעה משך כשבועיים באמצעות כרטיס האשראי 6 עסקאות בסכום כולל של ₪ 13,145 וניסתה לבצע עסקה נוספת בסכום של ₪ 1,960. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 15 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשמת 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.
- ג. ת"פ (ק"ג) 54198-08-18 מדינת ישראל נ' בוחניק (29.6.20): הנאשם היה בעל גישה למאגר אשר הכיל בתוכו מספרי כרטיסי אשראי של תושבים זרים. במספר הזדמנויות השתמש הנאשם בפרטי הכרטיסים בכך שרכש באמצעותם מוצרים ושירותים שונים. בסך הכול, רכש הנאשם מוצרים בסכום כולל של כ- ₪ 36,000. הנאשם הורשע על פי הודאתו. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם עונש המצוי בתחתית המתחם. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי (עפ"ג (ב"ש) 6412-09-20 בוחניק נ' מדינת ישראל (11.11.20)) - נדחה.
- ד. ת"פ (ת"א) 38139-11-21 מדינת ישראל נ' דוידוב (4.1.24): הנאשם החזיק ב- 6 כרטיסי חיוב והשתמש בהם ללא ידיעת בעליהם. היקף העסקאות הכולל שביצע הנאשם עמד על כ- ₪ 7,000. הגם שהצדדים הציגו ענישה מוסכמת במסגרת הסדר טיעון, קבע בית המשפט, בהחלטה מנומקת, מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 8.5 חודשי מאסר בעבודות שירות.
- ה. ת"פ (י-ם) 48338-10-21 מדינת ישראל נ' עבד אל רחמן (31.7.22): הנאשם הורשע על פי הודאתו בכך שעשה שימוש בפרטי כרטיסי אשראי של שלושה מתלוננים שהגיעו לידיו במסגרת עבודתו בחברה. בית המשפט קבע כי תוך ניצול האמון שלקוחות החברה נתנו בעובדיה, ביצע הנאשם יותר ממאתיים רכישות שונות בסכום כולל של עשרות אלפי שקלים בודדים, ומדובר היה ברכישת מוצרי מותרות. נקבע מתחם ענישה הנע בין 15 חודשי מאסר לבין 30 חודשי מאסר בפועל, ונגזר על הנאשם, על רקע עברו הפלילי, עונש של 22 חודשי מאסר; בנוסף הופעל במצטבר עונש מאסר מותנה.
10. עיינתי גם בפסיקה אליה הפנתה ההגנה (ת"פ (רמלה) 43762-04-19 מדינת ישראל נ' נדף (20.2.20) ות"פ (רחובות) 35141-12-23 מדינת ישראל נ' שמעון (18.12.24)); עם זאת, מדובר בגזרי דין בהם אישרו בתי המשפט הסדרי טיעון הכוללים ענישה מוסכמת ולא נקבעו בהם מתחמי ענישה במסגרת החלטה מנומקת, כך שלא ניתן ללמוד מהם לעניין מתחם העונש ההולם בתיק זה.
11. נסיבות ביצוע העבירות דנן בולטות לחומרה במספר היבטים, באופן המעצים את הפגיעה בערכים המוגנים.

ראשית, מעשיה של הנאשמת מתאפיינים בניצול ובמעילה באמון. המתלון - אשר כפי שעלה באופן ברור בעדותו, אינו בקיא ברזי ההתנהלות המקוונת - מסר את פרטי כרטיס האשראי שלו לנאשמת על מנת שתסייע לו בביצוע תשלום; הנאשמת ניצלה זאת, שמרה את פרטי כרטיס האשראי, וביצעה באמצעותם רכישות רבות עבור עצמה. מדובר בניצול מכוער של חולשתו וגילו המבוגר של המתלון; יוזכר כי המתלון כלל לא שם לב למעשים, ואלה התגלו במקרה בחלוף כשנתיים במהלכם גזלה הנאשמת את כספו, רק בזכות עירונותה של מנהלת המחלקה לשירותים חברתיים בעיר מגוריו (ת/3).

לעניין זה יפים הדברים שנקבעו ברע"פ 5066/09 אוהיון נ' מדינת ישראל (22.4.10), אליהם הפנתה המאשימה: "גניבה בדרכי עורמה מקשישים הינה מן המעשים הנקלים ביותר ויש בה מימד חמור שבעתיים מכל מעשה גניבה אחר. מימד זה בא לידי ביטוי בפן הבלתי מוסרי אשר מתנוסס מעל מעשים קשים אלו. זהו אותו פן אשר מזעזע את הנפש ומעורר את סלידתנו העמוקה, שכן מצווים אנו לערך העליון של "והַדְרֹתָ פְּנֵי זָקֵן" (ויקרא י"ט לב'). אשר על כן מצווים בתי המשפט להכביד את ידיהם כנגד אלו הרומסים ברגל גסה את ביטחונם האישי של הקשישים וגוזלים את רכושם בדרכים נלוזות. חייבים אנו להיות מגן של ברזל לאותם קשישים, למען יורתעו מבצעי עבירה בכוח מלפגוע באכלוסיה זו, וכל זאת ברוח הפסוק "אַל-תִּשְׁלִיכֵנִי, לַעֲת זָקְנָה; כְּכֹלֹת כָּחִי, אֶל-תַּעֲזֹבֵנִי" (תהילים ע"א, ט') (פסקה 9). שנית, לא מדובר במעידה חד פעמית, אלא במסכת מתמשכת של מעשים אותם ביצעה הנאשמת משך כשנתיים; הנאשמת עשתה בכרטיס האשראי של המתלון - כלומר, בכספו הפרטי - כבתוך שלה, תוך שהיא מבצעת עשרות עסקאות מול בתי עסק שונים.

שלישית, הסך הכולל של עשרות הרכישות שביצעה הנאשמת מכספו של המתלון, לכל הפחות 27,500 ₪, היקפו ניכר מאד, בוודאי ביחס למתלון, אדם אשר מעדותו עלה כי חי והתנהל בצמצום.

רביעית, בצדק עמדה ב"כ המאשימה על העובדה כי מעשי העבירה הרבים של הנאשמת לא נעשו לצורך רכישת מוצרי צריכה בסיסיים, אלא לצורך רכישת מותרות, בהם פרטי ביגוד מרשתות אופנה, ריהוט ורכישות מאתרי אינטרנט שונים; הנאשמת, אשר הגדירה עצמה בעדותה כמי שהיתה "בלוגרית של קניות" (עמ' 122 שורה 25), הפכה את המתלון, בעל כורחו ובלא ידיעתו, לשותף מלא בהוצאות הנכבדות הכרוכות בכך.

12. סיכומי של דבר, לנוכח הערכים החברתיים בהם פגעה הנאשמת, נסיבות ביצוע העבירות ועל רקע מדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר בן 8 חודשים אשר יכול וירוצה בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר.

גזירת עונשה של הנאשמת בתוך מתחם העונש ההולם

13. גזירת העונש בתוך מתחם הענישה תיעשה בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין.

14. לזכותה של הנאשמת עומדת העובדה כי היא נעדרת הרשעות פליליות קודמות. כמו כן, מדובר במי שנסיבותיה האישיות והמשפחתיות מורכבות, כפי שהיטיב בא כחה להביאן בפני בית המשפט: מדובר באם יחידנית לשלושה ילדים קטנים, אשר מתמודדת עם אתגרים שונים הכרוכים בטיפול בהם, כפי שעולה מן המסמכים שהוגשו מטעמה במסגרת הטיעונים לעונש (טל/3-1). כמו כן, כפי שעולה מן המסמכים טל/4-5 פוטרה הנאשמת מעבודתה, והיא נושאת בחובות בהיקף ניכר (יחד עם בן זוגה לשעבר).
15. מנגד, מדובר בנאשמת שלא נטלה כל אחריות על מעשיה; אכן, הנאשמת לא חלקה על העובדה כי עשתה שימוש בפרטי כרטיס האשראי של המתלונן, אולם עמדה על כך שהדבר נעשה על ידה בשוגג - גרסת בדים שנדחתה. אכן, אין להחמיר עם הנאשמת לנוכח בחירתה לנהל משפט, שזו כמובן זכותה, וכפי שציין בצדק בא כחה - בעקבות ניהול המשפט צומצם באורח ניכר, במסגרת הכרעת הדין, היקף העבירות שיוחס לה בכתב האישום; עם זאת, לא זכאית הנאשמת להקלה לה זכאי מי שהודה ונטל אחריות (סעיף 40א(4) לחוק העונשין) וכן הביא לחיסכון בזמן שיפוטי ובשמיעת ראיות; הדבר אמור בפרט לגבי עדותו של המתלונן על המורכבות שהיתה כרוכה בה. לעניין אי נטילת האחריות על ידי הנאשמת תצוין העובדה כי גם במסגרת דבריה לעונש לא הביעה כל אמפתיה למתלונן או התייחסות לנזק שגרמה לו (שאף לשיטתה אינו שנוי במחלוקת), והתמקדה במצבה ובהשלכותיו של העונש שיוטל עליה.
16. ב"כ הנאשמת טען כי יש לתת משקל משמעותי לאופן ניהול החקירה והתביעה בתיק זה, תוך שהוא מפנה להוראת סעיף 40א(9) לחוק העונשין, הקובע כי בגזירת הדין בתוך מתחם הענישה רשאי בית המשפט להתחשב ב"התנהגות רשויות אכיפת החוק". אכן, כפי שעולה גם מהאמור בהכרעת הדין (פסקה 25), היה מקום להרחיב ולהעמיק את החקירה, ולא סברתי כי בממצאיה היה כדי לבסס את מלוא היקף העבירות שיוחסו לנאשמת; עם זאת, תוצאת הדבר היתה הרשעתה בהיקף עבירות מצומצם באופן ניכר מזה שיוחס לה בכתב האישום, ואיני סבור כי הדבר מצדיק הקלה בעונשה.
17. במכלול נסיבות אלה, אין מקום לגזור את עונשה של הנאשמת בתחתית המתחם; מנגד, מקובלת עלי עמדת המאשימה לפיה בנסיבותיה האישיות של הנאשמת אין מקום לגזור עליה עונש מאסר אשר ירוצה מאחורי סורג וברית.
18. במה שנוגע לענישה כספית, תשלם הנאשמת למתלונן פיצוי בגובה הנזק הכספי שגרמה לו. ער אני לטענות שהועלו בנוגע למצבה הכלכלי, אולם כפי שנקבע בפסיקה, יכולתו הכלכלית של נאשם אינה משמשת אמת מידה לקביעת שיעור הפיצוי שיוטל עליו, שהרי "אין הוא כרוך ביכולת החייב - אלא בעיצומו של המעשה" (ע"פ 5761/05 מג'דלאו נ' מדינת ישראל (24.7.06), פסקה י' לפסק הדין). עם זאת, בקביעת הקנס יובא בחשבון מצבה הכלכלי של הנאשמת, שהינו שיקול רלוונטי לעניין זה בהתאם לסעיף 40ח לחוק העונשין. הסכומים בהם תחויב הנאשמת יפרסו לתשלומים, כפי שביקשה.
19. במסגרת חוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 2.9.25, נמצאה הנאשמת מתאימה לעבודות שירות.

סוף דבר

20. אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל.

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות בבית החולים הוטרנירי האוניברסיטאי בית דגן בכתובת קמרון אברהם ראשון לציון, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 2.9.25. הנאשמת תתייצב ביום 14.12.25 בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס.

בשל נסיבותיה האישיות-משפחתיות של הנאשמת, כפי שפורטו במסגרת גזר הדין, ובהתאם לסמכות המוקנית לבית המשפט לפי סעיף 51(ב) לחוק העונשין, אני מורה כי תבצע את עבודות השירות בהיקף של 6 שעות עבודה ביום. הנאשמת מזהרת כי עליה לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, שלא תעבור תוך 3 שנים מהיום עבירה בה הורשעה או כל עבירת רכוש או מרמה.

ג. קנס בסך 5,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.1.26 ובכל 1 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מדי.

ד. פיצוי למתלון בסך 27,500 ₪, אשר ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.1.26 ובכל 1 בחודש שלאחריו, ויועבר למתלון בהתאם לפרטים שיימסרו תוך 14 יום ע"י המאשימה על גבי טופס "פרטי ניזוק".

הפיצוי יועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, וניתן יהיה לשלמו בתוך 3 ימים מיום מתן גזר הדין באחת הדרכים המפורטות באתר המרכז.

מובהר כי כל סכום שיועבר ייזקף תחילה לתשלום הפיצוי והיתרה לתשלום הקנס.

צו כללי לטיפול מוצגים, על פי כל דין.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ה' חשוון תשפ"ו, 27 אוקטובר 2025, במעמד הצדדים.